BAŞKAN - Teşekkür ediyorum Sayın Akdemir.

Madde üzerinde Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına söz isteyen Nurettin Sözen, Sivas Milletvekili.

Buyurun Sayın Sözen. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA NURETTİN SÖZEN (Sivas) - Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım; 1247 sıra sayılı Yasa Tasarısı'nın 2'nci maddesine ilişkin görüşlerimi Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına sunuyorum. Sunuşumdan evvel, hepinizi, saygılarımla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye'de sağlık sektöründeki temel sorun, kaynakların yetersizliği yanında mevcut kaynakların da etkin kullanılmamasıdır. Bu etkinsizlik, sigorta hastanelerinin devri, ilaç politikaları, sağlık hizmetlerinin sunumundaki önceliklendirme sorunları ile israfa değin yol almaktadır.

Toplam kamu sağlık harcamaları 1999'dan başlayarak sürekli artmaktadır. Örneğin, 1999'da gayrisafi millî hasılanın yüzde 3,2'si iken, 2004 yılında bu oran yüzde 5'i aşmıştır. Ancak, bu kaynak artırılmasına karşın izlenen kötü sağlık politikaları dolayısıyla istenen sonuçlara ulaşılamamaktadır, sağlık hizmetinde kalite gittikçe düşmektedir. Örneğin, koruyucu sağlık hizmetleriyle ilgili harcamalar düşmektedir. AKP döneminde koruyucu sağlık harcamalarının toplam sağlık harcamaları içindeki oranı yüzde 3,5'lardan yüzde 1,3'lere kadar düşmüştür.

Yine, 2003'te kişi başına sağlık harcaması dünya ortalamasının altındadır, 234 dolar; 192 ülkenin ortalaması ise 424 dolardır. OECD ve AB ülkeleri arasında bu bakımdan sonuncu sıradayız. Yine, bu ülkeler arasında, halk sağlığı harcamaları bakımından sonuncuyuz. 1999'da kişi başına 5 dolar, 2003'te 4,8 dolar.

Konuşmamın bu bölümünde, Sağlık Bakanının geçen oturumda yaptığı konuşmalara ilişkin düşüncelerimi söyleyeceğim. Bunlardan bir tanesi, birinci basamak sağlık hizmetlerinin ücretsiz olduğu sözüdür; bu doğru bir söz değildir. Çünkü, bugünkü sistemde birinci basamak hizmetleri için sağlık sigortası yoluyla ödenti yapılmaktadır. Sağlık sigortalarının da gerek isteğe bağlı sigorta yoluyla gerek prim ödeyerek gerekse katkı payı ödeyerek bir ücrete dayandığı açıktır.

İkinci önemli konu, doktor sayısıyla ilgilidir. Bilindiği gibi, 100 bin doktor sayısına karşılık yılda 5 bin doktor yetişmektedir. Yani, dört yılda 20 bin doktor yetişmektedir. Sağlık Bakanımız, bir soru üzerine, bunun yarısının nüfus artışı dolayısıyla dikkate alınmaması gerektiğini söylemektedir. Yanlış hesap yapmıştır, her zaman olduğu gibi özen göstermemektedir bu tasarıları hazırlarken. Dört yıllık AKP İktidarı döneminin nüfus artışı hesaplandığı zaman 5,1 rakamı çıkmaktadır, yüzde 5,1'dir. Yüzde 20 doktor artışı var, buna karşılık nüfus artışı sadece yüzde 5,1'dir. Yani, dört yılda 15 bin doktor fazlamız vardır ve bu gidişle, kendisinin iddia ettiği doktor açığı kısa bir süre içerisinde kapatılacaktır.

Üçüncü, çok daha acı olan bir şey, üniversiteyle devlet hastanelerinin kıyaslanmasıdır.

Değerli arkadaşlarım, bir söz var, orman dermiş ki: "Beni mahvedenin sapı benden olmasa." Şimdi, Sağlık Bakanımız öğretim üyesi, Müsteşarı öğretim üyesi, Komisyon Başkanımız öğretim üyesi. Bir üniversitenin devlet hastanesinden farklı işlevleri var; üniversite öğrenci yetiştirir, üniversite araştırma yapar, üniversite yayın yapar. Dahası da var: Diğer hastanelerde yapılamayan, doku nakli gibi, organ nakli gibi, kanser tedavisi gibi, radyoterapi gibi, zor, güç ve pahalı sağlık hizmetlerini üniversite yapar. Dolayısıyla, üniversiteyle devlet hastanesini kıyaslamak, elmayla armudu kıyaslamak gibi bir şey. Üniversitelerin verim sorunu olduğunu defalarca söyleyerek bir üniversite hocasının, üniversiteyi, halk önünde, kamuoyu önünde küçük duruma düşürmeye çalışma gayreti, hem yanlıştır hem doğru değildir; etik de değildir, doğru da değildir.

Şimdi, bir de Sağlık Bakanlığının, iktidarı döneminde yaptıklarına göz atalım. Hiçbir mesleğe, hizmet grubuna uygulanmayan, bilindiği gibi, zorunlu hizmet, büyük tantanalarla, büyük kahraman-